

Un recorregut per l'Arxiu Episcopal, el MEV i Sant Felip

Vic La jornada de dijous va incloure una visita a les col·leccions de caixes i baguls que mantenen a l'Arxiu Episcopal, al MEV i a l'oratori de Sant Felip. A la foto, part del grup durant la parada a l'Arxiu, on l'historiador Jordi Vilamala va explicar el rerefons de les tres caixes de beneficiats que s'hi conserven, corresponents a la comunitat de beneficiats del Capbreu de la Catedral. Les peces, de fustes senzilles, podrien ser d'entre els segles XVIII i XIX. Vilamala, actual cap de l'Arxiu General de la Diputació, va fer la tesi doctoral sobre la comunitat de beneficiats de la Pietat, que havia *rivallitzat* amb la de la Catedral.

MIQUEL ERRA

Miquel Mirambell, aquest dijous al MEV durant la presentació del llibre

ALBERT LLIMÓS

La caixa amb misteri

Miquel Mirambell presenta el llibre 'L'enigma de la núvia i el moro', fruit de la seva recerca sobre una caixa de núvia del taller dels Gascó

Vic

Jordi Vilarrodà

La recerca sobre una caixa de núvia pot donar molta informació sobre la societat i els costums d'una època. L'exemple és el llibre que dijous es presentava al MEV, *L'enigma de la núvia i el moro*, de Miquel Mirambell, fruit de la seva recerca sobre una caixa de núvia amb pintures datada al segle XVI i conservada a la col·lecció del MEV (de fet, una de les seves peces més antigues, ingressada al museu l'any 1893).

Mirambell, un dels màxims experts en el taller de pintura vigatà dels Gascó, va centrar la seva atenció en la caixa per les pintures amb què havia estat decorada: imatges de santa

Anna i sant Onofre i els retrats de la núvia i el nuvi. Pel tipus de decoració, va identificar-la com a producte de la segona etapa del taller Gascó, entre 1529 i 1546, i a l'Arxiu Episcopal va trobar els capítols de les noces entre la vigatana Anna Bosch i de Fontarnau i el senyor del castell de Montorroell, a Sant Boi de Lluçanès, de nom Pere Onofre Sala. El matrimoni era de l'any 1543 i, per tant, tot quadrava excepte un detall: per què el nuvi anava vestit amb un turbant, com si fos musulmà? La sospita primera que fos un convers o un morisc havia quedat esvaïda en saber-ne el nom. Però tot té una explicació més senzilla: "Al segle XVI és freqüent que els cristians rics i els

jueus es posin turbants en determinades ocasions". És a dir, Pere Onofre Sala s'havia mudat per casar-se, "igual que la seva esposa anava pentinada a *la italiana*". Posar-se turbant no ho podia fer tothom, i menys a Sant Boi de Lluçanès: era senyal de distinció. "Com els nens que feien la comunió de mariners i eren de terra endins." Lliçons que podem extreure de tot plegat? Que un moble, considerat *art menor*, pot ser un *art major*. I que "darrere de cada peça d'un museu hi ha una història", en aquest cas la d'Anna Bosch, que va sobreviure al seu marit. El treball de Mirambell va rebre el Premi Plana de Vic de 2023, i el llibre enceta una col·lecció on es publicaran els treballs premiats.

MIQUEL ERRA

La caixa de núvia 'oblidada' en un pis de Roda

Roda de Ter Després d'adquirir un pis a Roda, els nous propietaris van comprovar que a dins hi havien quedat algunes peces de mobiliari. Entre elles, una caixa de núvia, en molt mal estat. Van decidir portar-la a Arnau Toll, amb taller a Vic, perquè la restaurés. De fusta de noguera, pot datar de finals del segle XVIII. No se'n sap l'autor ni la història que *amaga*.

moble fins a historiadors, antiquaris o fusters. "El moble viu un moment crític; està perdent el seu valor com

a bé patrimonial", advertia la mateixa Piera. I és per mirar de revertir-ho que han posat en marxa la iniciati-

va. "Aquest és un projecte col·laboratiu, necessitem la participació de particulars i institucions", va remarcar

Àngels Parés, directora del projecte, conscient que avui aquestes caixes i baguls "són peces molt desconegudes pel

públic en general; la gent no sap què fer-ne". Ara, com a mínim, podran quedar inventariades.

Mestre artesà impressor

Antoni Centelles, de Gràfiques Copyset de Vic, rep el diploma que concedeix la Generalitat en el ram dels oficis de les arts del llibre

Vic

EL 9 NOU
L'impressor Antoni Centelles, propietari de Gràfiques Copyset de Vic, ha estat un dels 13 nous professionals a qui la Generalitat ha concedit el diploma de mestre artesà, en el seu cas dins de l'epígraf dels oficis de les arts del llibre. Centelles va recollir el guardó dilluns

de la mà del president de la Generalitat, Salvador Illa, i el conseller d'Empresa, Miquel Sàmper.

Gràfiques Copyset, SL va néixer a Vic l'any 1983, inicialment com una petita copisteria al carrer de Mossèn Gudiol. A finals dels anys 90 es traslladen a una nau del Parc d'Activitats Econòmiques per poder encabir noves màquines digitals i oferir un

millor servei, tot controlant tot el procés d'impressió i acabats dins un mateix espai. "Els constants avenços que han patit les arts gràfiques durant aquests últims trenta anys ens obliguen a treballar dur per no decebre els qui confien en nosaltres", apunta Centelles, que es va decidir a tramitar l'obtenció del diploma de mestre artesà "cansat del desprestigi de l'ofici".

Antoni Centellas, entre el president Illa i el conseller Sàmper, dilluns amb el diploma